

- 2 א. ובענין נדה אי מקרי ערוה). מתוך דבריך אחי ר' אפרים למדנו בארבעה אתה עוסק. ואם על ארבעה לא
3 אשיבך... אנו מפרשים, מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה לאפוקי נדה. אע"ג דכתיב בה אל אשה בנדת
4 דותה לא תקרב לגלות וכו' אין התלמוד קורא ערוה אלא דלא תליא ביומי וטבילה. וכן אין דבר שבערוה
5 פחות משנים אין חזקת נדה בכלל ולא ספירתה. תדע דכי יליף בפי' האומר לחברו +קידושין דף ס"ז ע"ב+
6 מאחות אשה במה מצינו מפרש מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה וכו' וכי יליף מהיקשא דר' יונה אינו
7 מזכיר ערוה דאין משיבין על ההיקש, ואההוא פריך אפילו נדה נמי, אבל על מה מצינו מפרש מה אחות
8 אשה מיוחדת שהיא ערוה וכו' ולא פריך מנדה כלל. ועוד תימא מ"ט יליף ממה מצינו לילף מהיקשא דר'
9 יונה, אלא ע"כ למעוטי נדה דאם כן לכתוב לצרור גבי נדה דקילא דגבי לא תקח דאשה אל אחותה ליכא
10 למימר א"כ יכתב לא יקח אצל נדה כדמקשה אני דתפסי בה קידושי. ותמה אני למה שאלת על דרב
11 יהודה, וכי דרב יהודה עדיפא מדרשא דריש מכילתין. ועוד פריך מהיקשא דר' יונה לדבריך ותיתי נדה.
12 ושגגתו חטאת אגב ריהטא דזדונו כרת, אבל בע"כ במיוחדת שהיא ערוה לא נקט בכדי. וכל היקש
13 דהאומר לחברו הייתי נותן כן בעל כרחך דלא תפשי בה קידושי ולא תלי ביומי וטבילה אם הייתי צריך,
14 אך איני חושש להזכיר [ממזר מגו] דברי ר' יהושע. ועוד שאני מראה לך שלא דקדקת בריש מכילתין. ודרב
15 יהודה הכי איתא כל יבמה שאין אני קורא בה בשעת נפילה יבמה יבא עליה מחמת איסור הדוחה יבום
16 הרי היא כאשת אח שיש לו בנים, שהוא איסור הדוחה יבום. תדע דבדינא הבא על יבמתו +יבמות דף נ"ד
17 ע"א+ דכל עצמו מנדה, לא קאמר מיוחדת שהיא ערוה כדקאמר בהאומר לחברו אע"ג דתלמודא קאמר
18 לתרווייהו. והא דמייתנין דרב יהודה בפי' ב"ש +יבמות דף קי"א ע"ב+ גבי קטן להקים לאחיו שם בישראל
19 ופריך ואימא ה"נ, דההוא קטן דומה לאיסור אחות אשה שיש לה היתר לאחר זמן ומשעה שנאסרה אין לה
20 היתר, וכן קטן משעה שנולד אין לו היתר באשת אחיו אפילו ימות אחיו ישנו בצרת צרה ודומה לעריות כגון
21 אחות אשה, אבל נדה יש לה היתר כל שעה שטובלת אם היה מת אחיו. ואינה דומה לשום ערוה דאין שום
22 ערוה ליומא אם היתה נופלת לייבום לבו ביום
23
24 רמב"ם הלכות אישות פרק י הלכה ב
25 כיון שנכנסה הארוסה לחופה הרי זו מותרת לו לבא עליה בכל עת שירצה והרי היא אשתו גמורה לכל
26 דבר, ומשתכנס לחופה נקראת נשואה אע"פ שלא נבעלה והוא שתהיה ראויה לבעילה, אבל אם היתה
27 נדה אע"פ שנכנסה לחופה ונתיחד עמה לא גמרו הנישואין והרי היא * כארוסה עדיין.
28
29 רמב"ם הלכות אישות פרק י ה"ו
30 ולא תנשא נדה עד שתטהר, ואין מברכין לה ברכת חתנים עד שתטהר, ואם עבר ונשא וברך אינו חוזר
31 ומברך.
32
33 רמב"ם הלכות אישות פרק ד הלכה יב
34 המקדש אחת מן העריות לא עשה כלום שאין קידושין תופסין בערוה חוץ מן הנדה שהמקדש את הנדה
35 הרי זו מקודשת קידושין גמורין ואין ראוי לעשות כן.
36
37 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק ד הלכה א
38 הנדה הרי היא כשאר כל העריות המערה בה [בין כדרכה בין שלא כדרכה] חייב כרת ואפילו היתה קטנה
39 בת שלש שנים ויום אחד כשאר עריות שהבת מתטמאה בנדה ואפילו ביום לידתה, ובת עשרה ימים
40 מטמאה בזיבה ודבר זה מפי השמועה למדו שאין הפרש בין גדולה לקטנה לטומאת נדות וזבות.

- 1 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק טו הלכה א
2 אי זהו ממזר האמור בתורה זה הבא מערוה מן העריות, חוץ מן הנדה שהבן ממנה פגום ואינו ממזר, אבל
3 הבא על שאר העריות בין באונס בין ברצון בין בזדון בין בשגגה הולד ממזר, ואחד זכרים ואחד נקבות
4 אסורין לעולם שנאמר גם דור עשירי כלומר לעולם.
5
- 6 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יח הלכה א
7 מפי השמועה למדנו שהזונה האמורה בתורה היא כל שאינה בת ישראל, או בת ישראל שנבעלה לאדם
8 שהיא אסורה להנשא לו איסור השוה לכל, או שנבעלה לחלל אע"פ שהיא מותרת להנשא לו, לפיכך
9 הנרבעת לבהמה אע"פ שהיא בסקילה לא נעשית זונה ולא נפסלה לכהונה שהרי לא נבעלה לאדם, והבא
10 על הנדה אע"פ שהיא בכרת לא נעשית זונה ולא נפסלה לכהונה שהרי אינה אסורה להנשא לו.
11
- 12 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יח ה"א
13 הא למדת שאין היותה זונה תולה בבעילה של איסור, שהרי הבא על הנדה ועל הקדשה והנרבעת לבהמה
14 נבעלה בעילה של איסור ולא נעשית זונה, ומי שנשאת לחלל נבעלה בעילה של היתר כמו שיתבאר
15 ונעשית זונה ואין הדבר תלוי אלא בפגימה ומפי השמועה למדו שאינה פגומה אלא מאדם האסור לה או
16 מחלל כמו שאמרנו.
17
- 18 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יט הלכה ה
19 כהן הבא על ערוה מן העריות חוץ מנדה או על אחת מחייבי לאוין השוין בכל עשה אותה זונה כמו
20 שביארנו, חזר ובא עליה ביאה שנייה בין הוא בין כהן אחר נעשית חללה וזרעו ממנה חללים, לפיכך כהן
21 שבא על זקוקה ליבם ונתעברה מביאה ראשונה הולד כשר לפי שאינה מאיסורי כהונה ונעשית זונה, חזר
22 ובא עליה ביאה שנייה נתעברה וילדה היא חללה וולדה חלל לפי שהוא מאיסורי כהונה.
23
- 24 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כאהלכה א
25 כל הבא על ערוה מן העריות דרך איברים או שחבק ונשק דרך תאווה ונהנה בקרוב בשר הרי זה לוקה מן
26 התורה, שנאמר לבלתי עשות מחקות התועבות וגו' ונאמר לא תקרבו לגלות ערוה, כלומר לא תקרבו
27 לדברים המביאין לידי גילוי ערוה.
28
- 29 רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא הלכה ד
30 ומותר לאדם להביט באשתו כשהיא נדה ואע"פ שהיא ערוה, ואע"פ שיש לו הנאת לב ממנה בראייה הואיל
31 והיא מותרת לו לאחר זמן אינו בא בזה לדבר מכשול, אבל א לא ישחוק ולא יקל ראש עמה שמא ירגיל
32 לעבירה.
33
- 34 רמב"ם הלכות איסורי מזבח פרק ד הלכה ח
35 כל שיש בו שם לע"ז לא יעשה למלאכת הקודש אע"פ שהוא מותר בהנאה, אי זהו אתנן האומר לזונה הא
36 לייך דבר זה בשכריך, אחד זונה כותית או שפחה או ישראלית שהיא ערוה עליו או מחייבי לאוין, אבל
37 הפנויה אפילו היה כהן אתננה מותר, וכן אשתו נדה אתננה מותר אע"פ שהיא ערוה.
38
- 39 רמב"ם הלכות יבום וחליצה פרק ו הלכה ט
40 כיצד יבמה שהיא ערוה על יבמה כגון שהיתה אחות אשתו או אמה או בתה הרי זו פטורה מן החליצה ומן
41 היבום ואין לו עליה זיקה כלל שנ' ולקחה לו לאשה ויבמה מי שראויה ללקוחין וקידושין תופסין בה היא
42 שהיא זקוקה ליבם.
43

מגיד משנה הלכות יבום וחליצה פרק ו	1
ולקחה לו לאשה וכו'. בגמרא פ"ק (דף ח')	2
העלו לאסור צרות של עריות גופייהו לא צריכי קרא שאין עשה דוחה את ל"ת שיש בו כרת רבינו	3
כתב כפשט הברייתא וכסוגיין קמייטא דאמרינן דערוה צריכא קרא ואין זה מעלה ומוריד לעיקר הדין וע"כ	4
לא חשש רבינו בזה. ודין הערוה מפורש בראש המסכתא חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן:	5
	6
פירוש המשנה לרמב"ם מסכת יבמות פרק א	7
[א] אקדים כללים למסכתא זו ואחר כך אתחיל בפירוש, ואומר, כי הכללים אשר צריך לדעת אותם לפני	8
העיון בכל החלוקים ופרטי הדינים שיבואו במסכתא זו ארבעה כללים. האחד, אם מת אחיו של אדם מאביו	9
דוקא בלי זרע והניח כמה נשים אין לו לחלוץ או ליבם אלא לאחת מהן בלבד, לפי שאמר ה' בית אחיו בית	10
אחד הוא בונה ואינו בונה שני בתים. וכשחלוץ לאחת מהן או יבם הותרו השאר בלא חליצה ולא יבום. וכן	11
אם הניח המת כמה אחים ואשה אחת או כמה נשים, אחד מן האחים בלבד ייבם או יחלוץ לאחת מהן מן	12
הטעם שאמרנו. והכלל השני, אם מת האח והניח אשה והיתה אותה אשה אסורה על אחיו, או על אחד	13
האחים המועמדים לחליצה או ליבום אם מת והניח אחים רבים, כגון שהיתה אשת המת בת האח הזה	14
החי או אחות אשתו, לא ייבם אותה אותו האח שהיא אסורה עליו משום ערוה, לפי שאמר ה' ואשה אל	15
אחותה לא תקח לצרור לגלות ערותה עליה, ואמר יבמה יבוא עליה, וכאלו אמר זה שאמרתי יבוא עליה	16
אם היתה אחות אשתו לא תקח לצרור. ולמדנו שאר העריות מאחות אשה. והכלל השלישי, אם מת אחיו	17
והניח כמה נשים ואחת מהן ערוה על האח החי באופן שאינו יכול ליבם אותה האסורה כך לא ייבם שאר	18
צרותיה לאמרו יתעלה יבנה בית אחיו ובא בקבלה בית שהוא בונה את כולו בונה מקצתו ובית שאינו בונה	19
את כולו אינו בונה את מקצתו. והכלל הרביעי, שכל שאפשר שתתיבם מדאוריתא הרי היא זקוקה לחליצה,	20
וכל שאי אפשר לה שתתיבם מן התורה כגון שהיתה ערוה כמו שאמרנו הרי גם חליצה אינה צריכה לאמרו	21
יתעלה ועלתה יבמתו השערה וכו' מאן יבמי וכו' וחלצה נעלו וכו' ובא בקבלה כל העולה ליבום עולה	22
לחליצה וכל שאינה עולה ליבום אינה עולה לחליצה אלא תפטור. ואחרי ידיעת כללים אלו אתחיל בפירוש.	23